

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-222(65)/15-17/BZ/TN

Warszawa, 8.03.2017

DECYZJA nr DNR-1/23/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) oraz art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorcy Jarosława Ciepała, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Jarosław Ciepał „COBANK” Doradztwo Gospodarcze, Nowe Technologie, Logistyka Jarosław Ciepał w Pruszkowie, w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/8/2017 z 13 stycznia 2017 r., dotyczącej nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. czujnika tlenu węgla model NCC-1, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Pismem z 29 stycznia 2017 r. przedsiębiorca Jarosław Ciepał prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Jarosław Ciepał „COBANK” Doradztwo Gospodarcze, Nowe Technologie, Logistyka Jarosław Ciepał w Pruszkowie (zwany dalej „stroną postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem UOKiK” lub „organem nadzoru”) nr DNR-1/8/2017 z 13 stycznia 2017 r. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że strona

postępowania wprowadziła na rynek produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa, tj. czujnik tlenku węgla model NCC-1 (zwane dalej „czujnikiem”) i na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy z 12 grudnia 2003 roku o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, nałożył na nią karę pieniężną w wysokości 4 000 zł.

W piśmie z 29 stycznia 2017 r. strona postępowania zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy wnioskując o obniżenie nałożonej kary pieniężnej oraz przedstawiła okoliczności, które w jej opinii przemawiają za uwzględnieniem tego żądania.

Dowód: pismo strony postępowania z 29 stycznia 2017 r. – k. 95-96 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 9 lutego 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 9 lutego 2017 r. – k. 98 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 kwietnia 2013 r., II OSK 2579/11). Powyższe stanowisko sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o

ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

Podstawą do nałożenia przez Prezesa UOKiK na stronę postępowania kary pieniężnej, o której mowa w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, było wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. czujników. Wprowadzając te produkty na rynek, strona postępowania naruszyła art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Naruszenie tego przepisu, zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, upoważnia Prezesa UOKiK do nałożenia na producenta kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że czujniki – wprowadzone na rynek przez stronę postępowania - nie są bezpieczne, w związku z czym Prezes UOKiK był uprawniony do nałożenia kary pieniężnej na podstawie ww. przepisu.

Odnosząc się do zaprezentowanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy okoliczności, które miałyby przemawiać za obniżeniem kary pieniężnej, stwierdzić trzeba, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Strona postępowania podniosła, że w przeszłości nie toczyło się wobec niej żadne postępowania administracyjne dotyczące naruszenia przepisów prawa. Prezes UOKiK pragnie jednak wskazać, przy określaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił tę okoliczność na korzyść strony postępowania, a mianowicie fakt, że wobec strony postępowania nie były prowadzone wcześniej postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Za obniżeniem kary pieniężnej nie przemawia również ogólnikowa i nie poparta żadnymi dowodami deklaracja strony postępowania, jakoby chiński producent przedstawił jej fałszywe świadectwo jakości albo świadectwo to wprawdzie było prawdziwe w odniesieniu do próbki przedstawionej do badań, ale produkcja czujników odbywała się w oderwaniu od ustalonego wzorca. Podkreślić również należy, że w aktach sprawy brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających, że strona postępowania otrzymała od dostawcy certyfikaty lub wyniki badań laboratoryjnych potwierdzające spełnianie przez czujniki wymagań bezpieczeństwa określonych w normie PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 *„Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych. Część 1: Metody badań i wymagania”*.

Strona postępowania powołuje się straty finansowe związane z czujnikami i wskazuje, że środków tych nie będzie mogła wykorzystać na emeryturze. Odnosząc się do powyższego

argumentu Prezes UOKiK pragnie zauważyć, że nie jest to okoliczność, która mogłaby przemawiać za jej uprzywilejowaniem w stosunku do innych podmiotów gospodarczych. Obciążenia natury publicznej, a do takich zaliczają się kary pieniężne nakładane przez organy administracji, są ze swojej natury konsekwencjami niewywiązywania się przez przedsiębiorców z obowiązków, które nakładają na nich przepisy obowiązującego prawa i muszą być traktowane jako czynnik, z którym podmioty w sposób profesjonalny uczestniczące w obrocie gospodarczym powinny się liczyć. Stanowisko przyjęte przez Prezesa UOKiK znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, w którym ugruntowany został pogląd, że gromadzenie środków na pokrycie kosztów działalności gospodarczej oraz zapłatę ciążących na prowadzącym działalność gospodarczą danin publicznych jest immanentną cechą planowania tej działalności (wyrok NSA z 7 listopada 2000 r., I SA/Ka 1188/99), dlatego też podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinien poszukiwać możliwości rozwiązania swojej sytuacji finansowej i płatniczej bez obciążania budżetu państwa (wyrok NSA z 26 stycznia 2006 r., II FSK 233/05). Prezes UOKiK pragnie też zauważyć, że przy nakładaniu kary pieniężnej uwzględnianie sytuacji finansowej przedsiębiorcy, który naruszył przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mija się z celem tej ustawy, tj. ochroną zdrowia i życia konsumentów. Słuszność przyjęcia takiego stanowiska potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który stwierdził, że odwoływanie się przez Prezesa UOKiK do sytuacji ekonomicznej strony postępowania *„skutkować by mogło nakładaniem minimalnej czy nieadekwatnej do wartości wprowadzonego do obrotu produktu kary w każdym przypadku, gdy działalność karanego przedsiębiorstwa byłaby deficytowa lub gdyby działało ono w zawyżonej strukturze kosztów”* (wyrok z 8 lutego 2011 r., VI SA/Wa 2423/10; wyrok z 3 kwietnia 2014 r., VI SA/Wa 3522/13). Należy także zauważyć, że w podobnych sytuacjach Prezes UOKiK nakładał na innych przedsiębiorców kary w zbliżonej wysokości, co w przypadku strony niniejszego postępowania.

W opinii Prezesa UOKiK, nałożona na stronę postępowania kara pieniężna jest adekwatna i nie może zostać uznana za nadmierną – stanowi 4 % maksymalnej wysokości kary przewidzianej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie ze stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, kara pełni *„funkcję prewencyjną – jest wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość zapobiegającym powstawaniu nagannych praktyk rynkowych, oraz funkcję represyjną – stanowi dolegliwość dla przedsiębiorcy nie niosąc za sobą jednocześnie ryzyka wyeliminowania go z obrotu gospodarczego”* i dlatego kary wymierzone w sprawach z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów, uwzględniając kryteria ich wymierzania przewidziane w powyższej ustawie, nie mogą mieć charakteru

symbolicznego (wyrok z 22 maja 2015 r., VI SA/Wa 3597/14). W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. I tak, organ nadzoru uwzględnił okoliczności przemawiające na korzyść strony postępowania, tj. pierwsze naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz brak skarg i reklamacji dotyczących czujników. W tym stanie rzeczy wymierzona kara pieniężna jest w opinii Prezesa UOKiK zasadna, zwłaszcza biorąc pod uwagę wskazane w zaskarżonej decyzji okoliczności przemawiające na niekorzyść strony postępowania, tj. brak współpracy z Prezesem UOKiK w toku postępowania zakończonego decyzją nr DNR-1/78/2016 z 25 lipca 2016 r. co nie pozwoliło organowi nadzoru określić skali zagrożenia stwarzanego przez czujniki, liczbę produktów wprowadzonych na rynek (921 sztuk) oraz długi okres funkcjonowania naruszonego przez stronę postępowania wymagania w zakresie bezpieczeństwa czujników (od 2010 roku). W opinii Prezesa UOKiK, kara pieniężna w wysokości 4 000 zł jest zatem adekwatna i skłoni stronę postępowania do nienaruszania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę w toku postępowania odwoławczego – zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia – nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek, które przemawiałyby za uchyleniem zaskarżonej decyzji. W całości należy podtrzymać wszelkie argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji, uzasadniające nałożenie na stronę kary pieniężnej oraz jej wysokość. W związku z powyższym, Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja nr DNR-1/8/2017 z 13 stycznia 2017 r. była prawidłowa i brak jest podstaw do jej uchylenia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka